

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2005. november 8.*

A C-293/02. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Royal Court of Jersey (Csatorna-szigetek) a Bírósághoz 2002. augusztus 13-án érkezett 2002. augusztus 5-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Jersey Produce Marketing Organisation Ltd**

és

a **States of Jersey,**

a **Jersey Potato Export Marketing Board**

között,

a **Top Produce Ltd,**

a **Fairview Farm Ltd**

* Az eljárás nyelve: angol.

részvételével

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský tanácselnökök, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (előadó), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka és U. Lohmus bírák,

főtanácsnok: P. Léger,

hivatalvezető: M.-F. Contet főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. szeptember 14-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Jersey Produce Marketing Organisation Ltd képviseletében T. Le Cocq advocate, valamint M. Sheridan és J. Simor barristers,
- a States of Jersey képviseletében S. Nicolle QC, R. Plender QC, W. Bailhache HM Attorney General for Jersey és M. Jarvis barrister,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében X. Lewis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. május 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk értelmezése.
- 2 Ezt a kérelmet a Jersey Produce Marketing Organisation Ltd (a továbbiakban: JPMO) és a States of Jersey, valamint a Jersey Potato Export Marketing Board (a továbbiakban: PEMB) közötti jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya a States of Jersey által elfogadott 2001. évi Jersey Potato Export Marketing Scheme Act (a jerseyi burgonyakiviteli rendszerről szóló törvény, a továbbiakban: 2001. évi törvény) összegyeztethetősége a közösségi joggal.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

- 3 Az EK 23. cikk (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A Közösség vámunión alapul, amely a teljes árukereskedelemre kiterjed, és magában foglalja a behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak tilalmát a tagállamok között, továbbá közös vámtarifa bevezetését harmadik országokkal fenntartott kapcsolataikban.”

- 4 Az EK 25. cikk előírja:

„A tagállamok között tilos bármilyen behozatali vagy kiviteli vám és azzal azonos hatású díj. Ezt a tilalmat a fiskális vámokra is alkalmazni kell.”

- 5 Az EK 28. cikk a következőképpen szól:

„A tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.”

- 6 Az EK 29. cikk szerint:

„A tagállamok között tilos a kivitelre vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.”

- 7 Az EK 299. cikk (4) bekezdésének szövege az alábbi:

„E szerződés rendelkezéseit alkalmazni kell azokra az európai területekre, amelyek külkapcsolataiért valamely tagállam felel.”

8 Ugyanezen cikk (6) bekezdése szerint:

„Az előző bekezdésektől eltérően:

[...]

c) e szerződés a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre csak annyiban alkalmazható, amennyiben erre szükség van az új tagállamoknak az Európai Gazdasági Közösséghez és az Európai Atomenergia-közösséghez történő csatlakozásáról szóló, 1972. január 22-én aláírt szerződés e szigetekre vonatkozó szabályainak alkalmazása érdekében.”

9 A Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásának feltételeiről és a szerződések kiigazításáról szóló okmányhoz csatolt, a Csatorna-szigetokről és a Man-szigetről szóló 3. sz. jegyzőkönyv (HL L 1972., L 73, 164. o., a továbbiakban: 3. sz. jegyzőkönyv) 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A vámügyekre és a mennyiségi korlátozásokra vonatkozó, különösen a csatlakozási okmányban előírt közösségi szabályokat a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre ugyanolyan feltételek mellett kell alkalmazni, mint az Egyesült Királyság esetében. Különösen, a csatlakozási okmány 32. és 36. cikkében megállapított ütemterv szerint fokozatosan csökkenteni kell a vámtételeket és az azokkal azonos hatású díjakat az említett területek és az eredeti összetételű Közösség közötti, valamint az említett területek és az új tagállamok közötti kereskedelemben.

(2) A mezőgazdasági termékekre és az azokból feldolgozott, különleges kereskedelmi rendszerbe tartozó termékekre a közösségi szabályozásban megállapított és az Egyesült Királyság által alkalmazott lefölözéseket és más behozatali intézkedéseket a harmadik országokra alkalmazni kell.

A közösségi szabályozás, így különösen a csatlakozási okmány azon rendelkezéseit, amelyek az áruk szabad mozgásának és az e termékekre irányuló kereskedelemben a szokásos versenyfeltételek betartásának lehetővé tételéhez szükségesek, úgyszintén alkalmazni kell.

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel eljárva, meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint az előző albekezdésekben említett rendelkezések ezekre a területekre alkalmazandók.”

- 10 A 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján elfogadott, a Csatorna-szigeteken és a Man-szigeten a mezőgazdasági termékek kereskedelmére alkalmazandó közösségi szabályokról szóló, 1973. március 12-i 706/73/EGK tanácsi rendelet (HL L 68., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 2. kötet, 8. o.) módosításáról szóló, 1986. április 21-i 1174/86/EGK tanácsi rendelet (HL L 107., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 7. kötet, 20. o., a továbbiakban: 706/73 rendelet) 1. cikke előírja:

„(1) Az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés II. mellékletének hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékek, valamint a 170/67/EGK és 1059/69/EGK rendelet hatálya alá tartozó áruk kereskedelmére vonatkozó, az Egyesült Királyságra alkalmazandó közösségi szabályokat alkalmazni kell a szigetekre, kivéve az Egyesült Királyságból származó kivitelhez nyújtott visszatérítésekre és kompenzációs összegekre vonatkozó szabályokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett szabályok alkalmazásának céljából az Egyesült Királyságot és a szigeteket egyetlen tagállamnak kell tekinteni.

[...]"

- 11 A Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) 3. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A Közösség vámterülete magában foglalja:

— a Belga Királyság területét,

[...]

— a Portugál Köztársaság területét,

— Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget területét.”

A nemzeti szabályozás

- 12 A kérdést előterjesztő bíróság által adott tájékoztatásból következik, hogy a 2001. évi törvényt a Jersey Royal fajtájú burgonya értékesítéséből származó alacsony haszonkulcs miatt bekövetkezett gazdálkodói elégedetlenség nyomán alkották meg, amely a sziget egészének legfontosabb szántóföldi növénye, és amelyet

legnagyobb részben az Egyesült Királyságban értékesítenek. Ez a helyzet különösen az értékesítést végző szervezetek közötti versenynek, valamint annak volt tulajdonítható, hogy a gazdálkodók nem voltak képesek arra, hogy burgonyájuk e szervezeteken keresztül történő értékesítésének feltételeit tárgyalásos úton kialakítsák és befolyásolják. Az utóbbiak által kínált kereskedelmi feltételeket az átláthatóság hiánya jellemezte.

- 13 A 2001. évi törvény 2. cikke a „kivitel” fogalmát úgy határozza meg, mint „burgonyának a szigeten kívülre történő értékesítési célú szállítása vagy közvetlenül, vagy valamely más helyen keresztül az Egyesült Királyságban, Bailiwick of Guerneseyben, vagy a Man-szigeten található rendeltetési helyre annak érdekében, hogy ott elfogyasszák”, a „burgonya” fogalma az említett rendelkezés szerint magában foglal minden burgonyából származó vagy abból feldolgozott terméket akár fogyasztható, akár nem.
- 14 Az említett törvény szerint a termelők csak abban az esetben jogosultak „exportálni” a „burgonyát”, ha a PEMB-nél nyilvántartásba vették őket, és e szervezettel értékesítési szerződést kötöttek. Az értékesítési szervezetek a maguk részéről csak abban az esetben jogosultak „kiviteli” céllal „burgonya” felvásárlására, ha ügyviteli megállapodást kötöttek a PEMB-vel.
- 15 Az 1953. évi Agricultural Marketing (Jersey) Law (a jerseyi mezőgazdasági termékek értékesítéséről szóló törvény, a továbbiakban: 1953. évi törvény) 23. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint az a személy, aki bármely szabályozási rendszer rendelkezéseinek megsértésével szabályozott terméket értékesít, annak értékesítésére ajánlatot tesz, vagy megvásárlására felhív, szabálysértést követ el, és 200 angol fontig terjedő pénzbírsággal és/vagy hat hónapig terjedő elzárással büntethető.
- 16 Másfelől a 2001. évi törvény 32–39. cikkéből, valamint 56. cikkéből, illetve az 1953. évi törvény 23. cikkéből következik, hogy a PEMB bíróság kiszabására jogosult azokkal a nyilvántartásba vett termelőkkel szemben, akik megsértik a vele kötött

értékesítési szerződést, és két szerződésszegést követően jogosult arra, hogy közölje e termelők személyét a States of Jersey mezőgazdasági és halászati bizottságával, amely ebben az esetben törölheti az érintett személyeket a nyilvántartásból, ezzel megfosztva őket attól a jogtól, hogy ilyen megállapodásokat kössenek.

- 17 A JPMO, a States of Jersey és a PEMB észrevételei szerint ez utóbbi szervezet és a termelők között létrejött értékesítési szerződéseknek különösen a „kivitelre” szánt burgonya termesztésére hasznosítandó termőterületről, a PEMB által burgonyaátvételtre felhatalmazott személyek azonosító adatairól, valamint a betartandó minőségi és termesztési szabályokról szóló rendelkezéseket kell tartalmaznia.
- 18 Szintén az említett észrevételekből következik, hogy a PEMB és az értékesítési szervezetek között megkötött ügyviteli szerződéseknek különösen olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek a betartandó minőségi szabályokról és a „kivitelre” a valós vagy becsült piaci követelményeket meghaladó burgonyamennyiség esetén történő más felhasználásra alkalmazandó eljárásokról, valamint a PEMB-nél nyilvántartásba vett azon termelők azonosító adatairól szólnak, akik megtermelt burgonyáját e szervezetek értékesíthetik. E szerződéseknek azt is meg kell határozni, hogy milyen alapon számlázza ki e szervezet szolgáltatását a termelőknek, értékesíti a vevők felé a burgonyát, veszi át az utóbbiak által fizetett vételárat, és fizeti ki ezen összegeket a termelők részére. Továbbá az említett szerződéseknek meg kell határozniuk minden tényezőt, amely alapján e szervezetek a piaci ártól eltérő feltételekkel köthetnek szerződést harmadik személyekkel, az említett szervezetre alkalmazott, a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó összes jóváírást és levonást, valamint a PEMB-re vagy az értékesítési szervezetre háruló hirdetési vagy értékesítési kötelezettségeket, illetve az összes általuk viselt költséget.
- 19 Ezenkívül a JPMO szerint, amelynek e helyen a States of Jersey nem mondott ellent, az következik a 2001. évi törvényből, hogy a PEMB mérlegelési jogkörében döntheti el, hogy köt-e értékesítési szerződést a termelővel, vagy ügyviteli megállapodást az értékesítési szervezettel. E törvényből következik az is, hogy a PEMB többek között jogosult arra, hogy burgonyát vásároljon, azt feldolgozza, értékesítse, szállítsa,

ösztönözze a burgonya termesztését és értékesítését, valamint az erre vonatkozó együttműködést, kutatást és továbbképzést, kölcsönt nyújtson a nyilvántartásba vett termelők részére, és tőlük statisztikai információkat kérjen.

- 20 A 2001. évi törvény 24. cikke szerint a PEMB határozathozatal útján megkövetelheti, hogy minden nyilvántartásba vett termelő járuljon hozzá ahhoz a külön pénzügyi alaphoz, amelynek célja legfontosabb költségeinek és kiadásainak fedezete, és előírhatja, hogy viseljék esetleges veszteségeit, függetlenül attól, hogy az említett termelők ebben az időpontban kötöttek-e már értékesítési szerződést a PEMB-vel.
- 21 A Bizottság írásbeli észrevételeiben és a JPMO a szóbeli szakaszban anélkül, hogy e helyen a States of Jersey ellentmondott volna, arra hivatkozott, hogy az említett rendelkezés ezenkívül előírja, hogy ezt a járulékot a PEMB rendszeres határozatainak megfelelően vagy az előző naptári évben a termelő által „kiviteli” célra értékesített burgonya tonnamennyisége, vagy a burgonyatermesztésre hasznosított termőterület nagysága alapján számítják ki.

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 22 A JPMO – a felperes – és a Top Produce Ltd – az első beavatkozó az alapeljárásban – két értékesítési szervezet a Jerseyben működő négy közül. Együttesen a Jersey Royal fajtájú burgonya Egyesült Királyságba irányuló kivitelének megközelítőleg a 80%-át bonyolítják. A második beavatkozó az alapeljárásban és egyúttal a Top Produce Ltd anyavállalata, a Fairview Farm Ltd egyike a Jersey Royal fajtájú burgonya hozzávetőleg 80 termelőjének a szigeten.

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság előtt a JPMO, a Top Produce Ltd és a Fairview Farm Ltd egyrészt úgy érvelt, hogy jöllehet a 2001. évi törvény úgy értendő, hogy kizárólag az Egyesült Királyságba irányuló kivitelre vonatkozik, az EK 28. és EK 29. cikk megsértésével ténylegesen és potenciálisan korlátozó hatása lehet a tagállamok közötti kereskedelemre. Különösen ez a törvény nemcsak az Egyesült Királyságba irányuló kivitelre, hanem a más tagállamba irányuló feldolgozási célú kivitelre vagy az Egyesült Királyságba történő végleges eljuttatása előtti szállításra is vonatkozik.
- 24 A kérdést előterjesztő bíróság azonban úgy ítélte meg e tekintetben, hogy a 2001. évi törvény 2. cikkében foglalt „közvetlenül vagy valamely más helyen keresztül” kifejezés célja pusztán annak biztosítása, hogy ne tegyenek különbséget az említett szabályozás alkalmazása során az Egyesült Királyságba közvetlenül kompon szállított és az olyan burgonya között, amelyet Franciaországban vagy más tagállamban található kikötőkön keresztül szállítanak. A fenti bíróság ezért úgy ítélte meg, hogy ez a szabályozás nem vonatkozik arra az esetre, ahol a burgonyát például olyan feldolgozás céljából, mint a tisztítás, csomagolás vagy zsákolás, valamely más tagállamba szállítják annak érdekében, hogy ottani értékesítésre és fogyasztásra az Egyesült Királyságba juttassák. A kérdést előterjesztő bíróság szerint e tekintetben ezért egyedül csak az marad kérdéses, hogy a 2001. évi törvény megsérti-e az EK 29. cikket abból az okból, hogy az csak a közvetlenül Jerseyből az Egyesült Királyságba szállított és olyan burgonyára vonatkozik, amelyet más tagállamon keresztül anélkül szállítanak át, hogy elhagyná a teherszállító hajót.
- 25 Másrészt a JPMO, a Top Produce Ltd és a Fairview Farm Ltd előadják, hogy a 2001. évi törvény annyiban sérti az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikket, hogy akadályozza a kereskedelmi forgalmat Jersey és az Egyesült Királyság között.
- 26 E társaságok szerint ugyanis az említett cikkek rendelkezéseinek e kereskedelmi forgalomra való alkalmazását a 3. sz. jegyzőkönyv, különösen 1. cikkének

(1) bekezdése írja elő. Ezenkívül még ha azt is feltételezzük, hogy Jerseyt és az Egyesült Királyságot egyetlen tagállamnak kell tekinteni az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk alkalmazásában, akkor e rendelkezéseknek szabályozniuk kellene az ugyanazon tagállam két területe közötti kereskedelmi forgalmat is (lásd különösen a C-163/90. sz., Legros és társai ügyben 1992. július 16-án hozott ítéletet [EBHT 1992., I-4625. o.]; a C-363/93. és C-407/93–C-411/93. sz., Lancry és társai egyesített ügyekben 1994. augusztus 9-én hozott ítéletet [EBHT 1994., I-3957. o.] és a C-485/93. sz. és C-486/93. sz. Simitzi-ügyben 1995. szeptember 14-én hozott ítéletet [EBHT 1995., I-2655. o.].

27 Az alapügyben a PEMB-nek fizetendő járulék és a 2001. évi törvény megsértése esetén a bírságkiszabás olyan vámmal azonos hatású díjat valósít meg, amelyet tilt az EK 25. cikk. Ezenkívül a 2001. évi törvénnyel létrehozott rendszer, azáltal hogy a kereskedelmi tevékenység folytatását az általa előírt nyilvántartásba vételtől, valamint értékesítési és ügyviteli megállapodás megkötésétől teszi függővé, a behozatal és a kivitel olyan korlátozásához vezet, amelyet tilt az EK 28. és az EK 29. cikk.

28 A States of Jersey és a PEMB ellenben arra hivatkozik, hogy különösen az EK 299. cikkből, a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkéből és a 706/73 rendelet 1. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a Jersey és az Egyesült Királyság közötti burgonyakereskedelem e tagállam számára tisztán belső jelleget ölt anélkül, hogy összefüggésben lenne az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikkben szabályozott esetekkel. A fent hivatkozott Legros és társai, Lancry és társai, valamint Simitzi-ügyben hozott ítéletek egyébiránt nem érintik az EK 28. és az EK 29. cikket, míg az ezen ügyekben vitatott lefölözések különbségtétel nélkül alkalmazandók a tagállam belső és külső kereskedelmi forgalmára.

29 Másfelől az EK 23. és az EK 25. cikk nem alkalmazható az alapügyben, mivel a 2001. évi törvényben előírt járulék kivetése és a bírság kiszabása nem a határ átlépésének tényéből eredően történik.

30 E feltételek között a Royal Court of Jersey az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Az EK 29. cikkel ellentétes kiviteli mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedésnek kell-e tekinteni a Jerseyből az Egyesült Királyságba irányuló burgonyakiviteli rendszerhez hasonló szabályozási rendszert abból az okból, hogy a közvetlenül Jerseyből az Egyesült Királyságba szállított burgonyát anélkül lehet valamely másik tagállamon keresztül átszállítani, hogy elhagyná a teherszállító hajót?
- 2) Az [EK] 23., [EK] 25., [EK] 28. és EK 29. cikkel összeegyeztethetetlennek kell-e tekinteni a Jerseyből az Egyesült Királyságba irányuló burgonyakiviteli rendszerhez hasonló szabályozási rendszert annyiban, amennyiben az hatással lehet e sziget és az Egyesült Királyság (valamint Guernesey és a Man-sziget) között fennálló kereskedelmi forgalomra vagy e kereskedelmi forgalommal összefüggő díjak kivetéséhez vezethet?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A második kérdéstről

- 31 A második kérdéssel, amelyet – mint ahogyan a JPMO és a Bizottság is felvetette – először kell megvizsgálni, azt kívánja megtudni a kérdést előterjesztő bíróság, hogy úgy kell-e értelmezni az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikket, hogy azzal ellentétes a 2001. évi törvénnyel létrehozotthoz hasonló szabályozási rendszer.

- 32 A kérdés megválaszolása érdekében mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy vonatkoznak-e az EK-Szerződés e rendelkezései a 2001. évi törvény hatálya alá tartozó termékekhez hasonló termékekre, azaz a Jerseyben termelt burgonyára és az abból származó vagy abból feldolgozott termékekre, akár fogyaszthatók, akár nem.
- 33 Ha erről van szó, akkor ezt követően meg kell állapítani, hogy a Szerződés említett rendelkezéseinek alkalmazásában e termékek Jersey és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi forgalmát tagállamok közötti termékkereskedelemként kell-e kezelni, mint ahogyan a JPMO állította, vagy Jerseyt és az Egyesült Királyságot egyetlen tagállamként kell-e tekinteni, mint ahogyan a States of Jersey érvelt.
- 34 E második szempont tisztázását követően végül meg kell vizsgálni, hogy a Szerződés e rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a 2001. évi törvény sajátosságait felmutató szabályozási rendszer.

Az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk alkalmazhatósága a 2001. évi törvény hatálya alá tartozó termékekhez hasonló termékek viszonylatában

- 35 Mint ahogyan a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének (1) bekezdéséből következik, a vámügyekre és a mennyiségi korlátozásokra vonatkozó közösségi szabályokat a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre ugyanolyan feltételek mellett kell alkalmazni, mint az Egyesült Királyság esetében. Ezek a szabályok különösen az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikket foglalják magukba.

- 36 Az említett (1) bekezdés nem tesz különbséget az érintett áruk természetét illetően. Ezért az általa hivatkozott szabályok minden olyan árura alkalmazandók, amelyekre rendszerint vonatkoznak. Mivel az EKG-Szerződés II. mellékletében (jelenleg az EK-Szerződés I. melléklete) foglalt mezőgazdasági termékekre e tekintetben nem vonatkozik külön elbánás, azok az említett bekezdés hatálya alá tartoznak.
- 37 A 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének (2) bekezdése nem kérdőjelezi meg ezt a következtetést. E rendelkezés szerint a mezőgazdasági termékekre és az azokból feldolgozott, különleges kereskedelmi rendszerbe tartozó termékekre a közösségi szabályozásban megállapított és az Egyesült Királyság által alkalmazott lefőlözéseket és más behozatali intézkedéseket a harmadik országokra alkalmazni kell. A közösségi szabályozás azon rendelkezéseit, amelyek az áruk szabad mozgásának és az e termékekre irányuló kereskedelemben a szokásos versenyfeltételek betartásának lehetővé tételéhez szükségesek, úgyszintén alkalmazni kell. E két esetben a Tanács meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint az érintett rendelkezések alkalmazandók.
- 38 Az említett (2) bekezdés lényegében kifejezésre juttatja azt a törekvést, hogy kellően vegyék figyelembe a Közösségen belül a közös agrárpolitika hatálya alá tartozó mezőgazdasági termékeket, amelyekre e tekintetben számos külön szabályozás vonatkozik. E körülményre tekintettel ez a rendelkezés előírja a szükségesnek ítélt intézkedések alkalmazását a Csatorna-szigeteket és a Man-szigetet illetően bevezett szabályozási rendszer hatékony működése érdekében, különösen oly módon, hogy az említettek közül egyes szabályokat e területekre vonatkozóan alkalmazandóvá nyilvánítanak.
- 39 Ellenben az említett rendelkezést nem lehet úgy értelmezni, hogy az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk alkalmazása e mezőgazdasági termékekre a Tanács által

elrendelt ilyen intézkedésektől vagy egy erre vonatkozó, Közösségen belül fennálló közös piacszervezéstől függ.

40 E tekintetben egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely mezőgazdasági ágazatban a közös piacszervezés hiánya nem befolyásolja az EK 28. és az EK 29. cikk ezen ágazat termékeinek kereskedelmi forgalmára való alkalmazását, és a Bíróság úgy ítélte meg, hogy különösen ez a helyzet az 1972. évi csatlakozási okmány alapján a Közösséghez csatlakozott tagállamok esetében (lásd kifejezetten a burgonyaágazatról a 68/76. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1977. március 16-án hozott ítélet [EBHT 1977., 515. o.] 17–21. pontját; a 231/78. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 1979. március 29-én hozott ítélet [EBHT 1979., 1447. o.] 12–18. pontját és a 288/83. sz., Bizottság kontra Írország ügyben 1985. június 11-én hozott ítélet [EBHT 1985., 1761. o.] 23. pontját).

41 A fentiekből következik, hogy az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk vonatkozik a Jersey-szigeten termesztett burgonyára, valamint az abból feldolgozott mindazon termékre, amelyre szintén kiterjed a 2001. évi törvény hatálya.

Arról a kérdésről, hogy az Egyesült Királyság, a Csatorna-szigetek és a Man-sziget területe azonosítható-e egyetlen tagállam területével az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk alkalmazásában

42 A kérdést előterjesztő bíróság által egy előző ügygel kapcsolatban adott tájékoztatásból következik, hogy Jersey a brit koronától függő félautonóm védnökségi terület, amelyet Jerseyben a Lieutenant Governor képvisel. A korona nevében az Egyesült Királyság kormánya felelős a védelemért és a nemzetközi kapcsolatokért (lásd e tekintetben a 171/96. sz., Pereira Roque ügyben 1998. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1977., 515. o.] 11. pontját).

- 43 Jersey nem része az Egyesült Királyságnak. Az EK 299. cikk (4) bekezdése értelmében Jersey olyan terület, amelynek külkapcsolataiért e tagállam felel.
- 44 E (4) bekezdéstől eltérően, amely szerint ilyen területekre alkalmazni kell a Szerződés rendelkezéseit, az EK 299. cikk (6) bekezdésének c) pontja előírja, hogy e szerződés a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre csak annyiban alkalmazható, amennyiben erre szükség van az 1972. évi csatlakozási okmány e szigetekre vonatkozó szabályainak alkalmazása érdekében. Az e rendelkezésben előírt különös szabályozási rendszert a 3. sz. jegyzőkönyv részletezi.
- 45 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság korábbi ügyben úgy határozott, hogy a Csatorna-szigetek állampolgárai és más brit polgárok között meglévő különbség nem azonos két tagállam állampolgárai között az állampolgárság tekintetében fennálló különbséggel, és a Csatorna-szigetek jogállásának egyéb elemei sem teszik lehetővé, hogy két tagállam között fennálló kapcsolattal azonosnak tekintsek az e szigetek és az Egyesült Királyság közötti kapcsolatot (a fent hivatkozott Pereira Roque ügyben hozott ítélet 41. és 42. pontja).
- 46 Ezt követően hangsúlyozni kell, hogy a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikke (1) bekezdésének szövegéből következik, hogy a vámügyekre és a mennyiségi korlátozásokra vonatkozó közösségi szabályokat a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre „ugyanolyan feltételek mellett kell alkalmazni, mint az Egyesült Királyság esetében”.

- 47 E megfogalmazás azt sugallja, hogy az említett közösségi szabályok alkalmazásában az Egyesült Királyság és a szigetek elvileg egyetlen tagállamnak tekintendő.
- 48 Ugyanez vonatkozik a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére, amely a közösségi szabályozásban megállapított és „az Egyesült Királyság által alkalmazott” lefölözésekről és más behozatali intézkedésekről szól.
- 49 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy eljárása során a közösségi jogalkotó is a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének ezen értelmezését tartotta szem előtt.
- 50 A 2913/92 rendelet 3. cikkének (1) bekezdéséből következik, hogy az Egyesült Királyság, valamint a Csatorna-szigetek és a Man-sziget területe együttesen alkotja a közösségi vámterület részét.
- 51 Ugyanígy a 706/73 tanácsi rendelet 1. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja, hogy az „Egyesült Királyságra alkalmazandó” közösségi szabályokat ki kell terjeszteni a szigetekre és az alkalmazás során „az Egyesült Királyságot és a szigeteket egyetlen tagállamnak kell tekinteni”.
- 52 A JPMO felvetésével szemben ez az értelmezés nem ellentétes a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikke (1) bekezdésében foglalt meghatározással, amely szerint az 1972. évi csatlakozási okmányban megállapított ütemterv szerint fokozatosan csökkenteni kell

a vámtételeket és az azokkal azonos hatású díjakat az említett területek „és az eredeti összetételű Közösség között”, valamint az említett területek „és az új tagállamok között”.

53 Figyelembe véve ugyanis különösen az ugyanebben a rendelkezésben foglalt fenti meghatározást, amely szerint a szóban forgó közösségi szabályokat a Csatorna-szigetekre és a Man-szigetre „ugyanolyan feltételek mellett kell alkalmazni, mint az Egyesült Királyság esetében”, az ebben a rendelkezésben foglalt „új tagállamokra” vonatkozó hivatkozást úgy kell érteni, mint amely az Egyesült Királyság kivételével Dániára és Írországra utal. E következtetést egyébként az is megerősíti, hogy ez a hivatkozás, mint az imént kifejtettük, olyan mondatban szerepel, amelynek az az egyetlen célja, hogy előírja az 1972. évi csatlakozás idején fennálló vámok és azonos hatású díjak fokozatos megszüntetését. Márpedig vitathatatlan, hogy ekkor nem terhelte vám az Egyesült Királyság és e szigetek közötti áruforgalmat.

54 A fentiekből következik, hogy az EK 23., EK 25., EK 28. és EK 29. cikk alkalmazásában a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és az Egyesült Királyság egyetlen tagállamnak minősül.

Az EK 23. és az EK 25. cikkről

55 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint minden olyan pénzügyi teher, amelyet egyoldalúan vetnek ki – bármi legyen is az elnevezése és alkalmazásának módja –, valamint amely a határ átlépésének tényéből eredően sújtja az árukat, amennyiben az nem minősül a szó szoros értelmében vett vámnak, az EK 23. és az EK 25. cikk

szerinti vámmal azonos hatású díj, még akkor is, ha azt nem az állam javára vetik ki (lásd különösen a 2/69. sz. és 3/69. sz., Sociaal Fonds voor de Diamantarbeiders egyesített ügyekben 1969. július 1-jén hozott ítélet [EBHT 1969., 211. o.] 18. pontját, a 158/82. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1983. november 9-én hozott ítélet [EBHT 1983., 3573. o.] 18. pontját; a C-130/93. sz. Lemaire-ügyben 1994. július 7-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-3215. o.] 13. pontját; a C-441/98. sz. és C-442/98. sz. Michailidis-ügyben 2000. szeptember 21-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-7145. o.] 15. pontját és a C-234/99. sz. Nygård-ügyben 2002. április 23-án hozott ítélet [EBHT 2002., I-3657. o.] 19. pontját).

56 Ez csak abban az esetben nem érvényes, ha a szóban forgó teher valamely tényleges szolgáltatás, azzal arányos összegű ellenértéke vagy olyan belső illetérendszer része, amely rendszeresen, ugyanolyan feltételek szerint vonatkozik a nemzeti, valamint az exportált és importált termékekre, illetve ha azt bizonyos feltételek mellett olyan ellenőrzésekre tekintettel szedik be, amelyeket a közösségi szabályokban előírt kötelezettségek teljesítése érdekében végeztek el (lásd különösen a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 19. pontját és a Lemaire-ügyben hozott ítélet 14. pontját).

57 Jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megállapítani, hogy vámmal azonos hatású díjnak minősülnek-e az EK 23. és az EK 25. cikk értelmében a PEMB által a 2001. évi törvény alapján kivethető kötelező járulékok, valamint az említett törvénnyel létrehozott szabályozási rendszert megsértő termelőkre és értékesítési szervezetekre alkalmazható pénzbírságok.

58 Egyrészt a PEMB által a 2001. évi törvény alapján a burgonyatermelőkre kivethető járulékokat illetően a Bíróság elé terjesztett érvelésekből következik, hogy azok összegét a PEMB vagy az érintett személy által termelt, ténylegesen az Egyesült

Királyságba exportált burgonya mennyisége vagy a burgonyatermesztésre hasznosított termőterületek nagysága alapján határozza meg.

- 59 Bevezetésként emlékeztetni kell arra, hogy a PEMB-nél történő nyilvántartásba vételi kötelezettség a 2001. évi törvénnyel létrehozott szabályozási rendszer alapján és ennél fogva a járulékfizetési kötelezettség, amelyről adott esetben az említett szervezet döntést hoz, minden olyan jerseyi burgonyatermelőt terhel, aki termékeit az Egyesült Királyságba exportálja, vagy erre megbízást ad.
- 60 Az ekként nyilvántartásba vett termelőket terhelő járulék, amelyet a PEMB az érintett személy által termelt, Jerseyből az Egyesült Királyságba exportált burgonya mennyisége alapján számít ki, bizonyosan olyan pénzügyi teher, amelyet az említett kivitelek miatt vetnek ki, és amely kizárólag e kiviteleket terheli anélkül, hogy részét képezné olyan belső járulékkendszernek, amelyet rendszeresen, ugyanolyan feltételek szerint alkalmaznak, függetlenül a járulékköteles áruk származásától, eredetétől vagy rendeltetésétől, és amely nem a gazdasági szereplőnek nyújtott sajátos vagy egyéni előnynek az említett szolgáltatással arányos összegű ellenértéke (lásd hasonlóképpen a fent hivatkozott Lemaire-ügyben hozott ítélet 19. pontját).
- 61 Ennek ellenére a States of Jersey úgy érvelt, hogy – mivel a 2001. évi törvény kizárólag a Jerseyből az Egyesült Királyságba irányuló, e tagállamban történő fogyasztási célú burgonya „kivitelét” szabályozza, és ezért az kizárólag a tagállam belső kereskedelmével kapcsolatos ügyekre alkalmazandó – az EK 23. és az EK 25. cikk nem vonatkozik a jelen esetre.

- 62 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a fent hivatkozott Lancry és társai ügyben hozott ítéletének 32. pontjában úgy határozott, hogy az a termékek vámértékével arányos díj, amelyet a tagállam a területének valamely részére bevitt összes árura vonatkozóan vet ki, behozatali vámmal azonos hatású díjnak minősül, nemcsak azért, mert más tagállamokból származó, e területre bevitt árukra terhel, hanem azért is, mert azt ugyanezen tagállam más részéből bevitt árukra is kivetik.
- 63 A Bíróság a fent hivatkozott Simitzi-ügyben hozott ítéletének 26. és 27. pontjában másfelől úgy ítélte meg, hogy ugyanezt az érvelést kell alkalmazni olyan díj esetében, amely ugyanazon tagállam egyik területéről a másikba szállított árut terhel, mielőtt arra a következtetésre jutott, hogy kiviteli vámmal azonos hatású díjnak minősülnek azok a díjak, amelyeket a tagállam kizárólag a területének egyik részéből ugyanezen tagállam más területére szállított áruk értéke után szabott ki.
- 64 E tekintetben a Szerződés általános hatállyal és érvényességgel kívánta ellátni a vámok és azonos hatású díjak megszüntetéséről szóló szabályt az áruk szabad mozgása érdekében. A vámunió szükségképpen magában foglalja azt, hogy a tagállamok között és általánosabban a vámunió belül biztosítani kell az áruk szabad mozgását (lásd a C-30/01. sz., Bizottság kontra Egyesült Királyság ügyben 2003. szeptember 23-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-9481. o.] 52. és 53. pontját).
- 65 E körülmények között hangsúlyozni kell egyrésről, hogy figyelemmel különösen a jelen ítélet 54. pontjában foglalt következtetésre, a jelen esetben vitatotthoz hasonló járulék, amelyet a PEMB az érintett személy által termelt, Jerseyből az Egyesült Királyságba exportált burgonya mennyisége alapján számít ki, olyan díjnak minősül, amelyet a tagállam egyik területéről a másikba szállított árukra vetnek ki. Másrésről hozzá kell tenni, hogy – még ha a 2001. évi törvény, szövege alapján, csak

az Egyesült Királyságba ottani fogyasztás céljából szállított burgonyára is vonatkozik – nem zárható ki, hogy azt, mivel az Egyesült Királyság területén található, ezt követően más tagállamokba újraexportálják úgy, hogy a szóban forgó járulékot olyan termékekre is kivethetik, amelyeket az Egyesült Királyságon keresztül történő szállítást követően ténylegesen e másik tagállamokba exportálják.

- 66 Jelen esetben az ilyen újrakiviteli forgalom esetleges növekedése az Egyesült Királyságból más tagállamokba nagyon is érhetőnek tűnik, ha a Bíróság számára adott tájékoztatásból indulunk ki, miszerint a Jerseyben termelt Jersey Royal fajtajú burgonya csaknem teljes mennyiségét hagyományosan az Egyesült Királyságba exportálják.
- 67 Az előzőekből következik, hogy a jelen esetben vitatotthoz hasonló járulék, amelyet a PEMB az érintett személy által termelt, az Egyesült Királyságba exportált burgonya mennyisége alapján számít ki, sérti az EK 23. és az EK 25. cikket.
- 68 Ellenben, ha a PEMB azt választja, hogy a burgonyatermesztésre hasznosított termőterület nagysága alapján kiszámított járulékot veti ki anélkül, hogy különbséget tenne a szigeten elfogyasztott és exportált burgonya között, az ilyen járulék elvileg nem minősül olyan pénzügyi tehernek, amely a kivetel tényéből eredően sújtja a burgonyát.
- 69 A Bizottság ugyan azt állítja, hogy e járulékok célja általában a PEMB által végzett különböző tevékenységek finanszírozása, amelyek maguk is főként a Jerseyből az

Egyesült Királyságba irányuló burgonyakiviteli rendszert hivatottak szolgálni. E körülmény azonban nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett járulékokat az EK 25. cikk által tilalmazott vámmal azonos hatású díjnak kell minősíteni.

- 70 Másrészt a 2001. évi törvény rendelkezéseinek megsértése esetén a gazdasági szereplőkre kiszabható pénzbírságokat, amelyek egyetlen célja, hogy biztosítsák az említett rendelkezések hatékony alkalmazását, ez utóbbiaktól nem lehet különválasztani, mivel azokhoz képest kiegészítő jellegűek.
- 71 Márpedig az említett pénzbírságok sem a 2001. évi törvény járulékokra vonatkozó rendelkezéseihez, sem más olyan rendelkezésekhez nem kapcsolódnak, amelyek az EK 25. cikk értelmében vámmal azonos hatású díjat írnának elő.

Az EK 29. cikkről

- 72 Bevezetésként hangsúlyozni kell, úgy tűnik, hogy a 2001. évi törvény, amely a burgonya és az abból származó termékek „kivételére” vonatkozik, nem tartalmaz olyan intézkedést, amely kapcsolódna valamilyen behozatali korlátozáshoz, úgyhogy jelen esetben nem szükséges értelmezni az EK 28. cikket.
- 73 Az EK 29. cikkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat szerint ez a rendelkezés olyan intézkedésekre vonatkozik, amelyeknek az a

célja vagy hatása, hogy sajátosan korlátozzák a kiviteli forgalmat, és ennek következtében a tagállam belső kereskedelme és exportkereskedelme között eltérő bánásmódot hoznak létre oly módon, hogy a hazai terméknek vagy az érintett állam belső piacának különleges előnyt biztosítanak a többi tagállam kereskedelmének vagy termelésének rovására (lásd különösen a 15/79. sz. Groenveld-ügyben 1979. november 8-án hozott ítélet [EBHT 1979., 3409. o.] 7. pontját és a 3/91. sz. Exportur-ügyben 1992. november 10-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-5529. o.] 21. pontját).

74 Jelen esetben nem vitatott, hogy a 2001. évi törvényben előírt kötelezettségeknek az a sajátos célja, hogy szabályozza az Egyesült Királyságba irányuló kivitel tekintetében a burgonyakereskedelmet, míg a jerseyi piacon történő fogyasztásra szánt termelés nem tartozik e törvény előírásainak hatálya alá.

75 Az említett törvény különösen azt tiltja meg a jerseyi termelők számára, hogy az Egyesült Királyság piacára szánt burgonyájukat kivitelre felajánlják vagy exportálják, ha ezeket a termelőket a PEMB nem vette nyilvántartásba, és nem kötöttek az utóbbival értékesítési szerződést, amely többek között meghatározza e termény kivitelére tekintettel a termesztésre hasznosítandó termőterületet, valamint az általuk felhatalmazott felvásárló személyazonosságát. E kötelezettségek be nem tartása büntetőjogi szankciót von maga után, és ismételt jogsértés esetén a tagsági jog, következésképpen az exportjog felfüggesztéséhez vezethet. A 2001. évi törvény ugyanúgy tiltja az értékesítési szervezetek számára exporttevékenység folytatását, szintén büntetőjogi szankciók terhe mellett, abban az esetben, ha nem kötöttek a PEMB-vel ügyviteli megállapodást, amely különösen azon eladók személyazonosságát határozza meg, akiknél a beszerzéseiket intézhetik.

76 Mindenekelőtt nyilvánvaló, hogy az ilyen szabályozás – már jellege folytán is – alkalmas arra, hogy akadályozza a Jerseyből származó, az Egyesült Királyság piacaira

szánt burgonyakivitel forgalmát. Így az a következménye, hogy Jersey belső kereskedelmét és e terület Egyesült Királyságba irányuló exportját eltérő bánásmódban részesíti oly módon, hogy a sziget termelésének vagy belső piacának különleges előnyt biztosít, jelen esetben az Egyesült Királyság kereskedelmének a rovására.

- 77 Ez utóbbi tekintetében különösen az következik a kérdést előterjesztő bíróság által adott tájékoztatásból, hogy a 2001. évi törvény megalkotásának az volt a célja, hogy orvosolja a Jersey Royal fajtájú burgonyát termelők sérelmeit, akik úgy ítélték meg, hogy a nyilvánosság hiányának és az értékesítési szervezetek közötti túlzott versenynek a kárvallottjai, és akik elégtelennek ítélték a burgonyatermelésből származó haszonkulcsot, amely tekintetében másfelől vitathatatlan, hogy azt nagyrészt az Egyesült Királyság piacaira történő kivitelre szánták.
- 78 E törvénynek az Egyesült Királyságba irányuló kivitelre vonatkozó korlátozó hatását ráadásul nem kifogásolta a States of Jersey, amely e tekintetben arra szorítkozott, hogy – mivel egyrészt csak az említett kiviteleket érinti a 2001. évi törvény, és mivel, másrészt Jersey és az Egyesült Királyság közötti kereskedelem az EK 28. és az EK 29. cikk alkalmazásában azonosítandó egyetlen tagállam belső kereskedelmével – ezen utóbbi rendelkezések nem vonatkoznak az ilyen jogszabályokra.
- 79 E tekintetben azonban hangsúlyozni kell, hogy az ilyen elemzés nem veszi figyelembe azt, amit a jelen ítélet 65. pontjában már megállapított, hogy még ha a 2001. évi törvény szövege csak az Egyesült Királyságba ottani fogyasztás céljából szállított burgonyára is vonatkozna, nem zárható ki, hogy azt, mivel az Egyesült Királyság területén található, ezt követően más tagállamokba újraexportálják.

- 80 Ebből következik, hogy a 2001. évi törvénnyel bevezetett korlátozásoknak a Jersey Royal fajtájú, az Egyesült Királyságba szállított burgonya tekintetében, – mint ahogyan azt a jelen ítélet 75. és 76. pontja megállapítja –, az a fő következménye, hogy korlátozzák a kiviteli forgalmat, és végül olyan jellegűek, hogy akadályozzák e termékek kivitelét más tagállamokba, és ez utóbbiak piacaira ugyanolyan negatív hatást gyakorolnak, mint az Egyesült Királyság piacára.
- 81 Mint ahogyan a jelen ítélet 66. pontjában megállapításra került, a Jerseyből származó Jersey Royal fajtájú burgonya az Egyesült Királyságból más tagállamokba való újrakivitelének növekedése nagyon is érhetőnek tűnik, ha abból indulunk ki, hogy a Jersey Royal fajtájú burgonya csaknem teljes mennyiségét az Egyesült Királyságba exportálják, és az e piacot szabályozó 2001. évi törvénnyel létrehozott rendszer hozzájárul e helyzet fenntartásához. Különösen hangsúlyozni kell ugyanis azt, hogy ez utóbbi tekintetében a PEMB és a nyilvántartásba vett gazdálkodók között létrejött értékesítési szerződéseknek előre meg kell határozniuk az Egyesült Királyságba történő kivitelre szánt burgonya termesztésére hasznosítandó termőterületeket.
- 82 A States of Jersey másfelől írásbeli észrevételeiben előadta, hogy az említett törvénnyel így létrehozott rendszer nem aránytalan a termelők és az értékesítési szervezetek közötti kapcsolatokban a megbízhatóság és az átláthatóság elősegítésének célkitűzéséhez képest.
- 83 E tekintetben azonban elegendő hangsúlyozni azt, hogy ezek a célok minden körülmények között elérhetők más olyan eszközökkel is, amelyek a 2001. évi törvényben foglaltaktól eltérően nem tartalmazzák az EK 29. cikk által tilalmazott, mennyiségi korlátozásokkal azonos hatású intézkedéseket.

- 84 Végül hozzá kell tenni, hogy az a járulék, amelyet a PEMB a burgonyatermesztésre hasznosított termőterület nagysága alapján vetne ki a termelőkre, annyiban sértené a közösségi jogot, amennyiben az a PEMB által végzett, az EK 29. cikkel ellentétesnek minősített tevékenységek finanszírozására szolgál (lásd a 222/82. sz., Apple and Pear Development Council ügyben 1983. december 13-án hozott ítélet [EBHT 1983., 4083. o.] 32. és 33. pontját).
- 85 Az előzőekből következik, hogy a második kérdésre az alábbiak szerint kell válaszolni:

Az EK 29. cikknek és a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapeljárásban vitatotthoz hasonló szabályozás, amely:

- egyrésztől szankciók terhe mellett megtiltja a jerseyi termelők számára, hogy az Egyesült Királyság piacára szánt burgonyájukat kivitelre felajánlják vagy exportálják, ha ezeket a termelőket a PEMB-hez hasonló szervezet nem vette nyilvántartásba, és nem kötöttek ez utóbbival olyan értékesítési szerződést, amely meghatározza többek között e termény kivitelére tekintettel a termesztésre hasznosítandó termőterületeket, valamint az általuk felhatalmazott felvásárló személyazonosságát, valamint
- másrésztől szintén szankciók terhe mellett megtiltja az értékesítési szervezetek számára ilyen exporttevékenység folytatását abban az esetben, ha nem kötöttek ugyanezzel a szervezettel olyan ügyviteli megállapodást, amely különösen azon eladók személyazonosságát határozza meg, akiknél a beszerzéseiket intézhetik.

Az EK 23. és az EK 25. cikknek és a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban vitatotthoz hasonló szabályozás, amely a PEMB-hez hasonló szervezetet arra hatalmazza fel, hogy a jerseyi burgonyatermelőkre olyan járulékot vessen ki, amelynek összege az érintett személyek által megtermelt és az Egyesült Királyságba exportált burgonya mennyiségéhez igazodik.

Az ugyanilyen feltételek mellett beszedett járulék, amelynek összegét azonban az ilyen szervezet az érintett személyek által burgonyatermesztésre hasznosított termőterület nagysága alapján határozza meg, annyiban ellentétes a közösségi joggal, amennyiben az ebből eredő bevételek az említett szervezet által, az EK 29. cikk megsértésével végzett tevékenységek finanszírozására szolgálnak.

Az első kérdésről

- 86 Mivel – mint ahogyan az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre adott válaszból következik – az EK 29. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes a 2001. évi törvényhez hasonló szabályozás annyiban, amennyiben ennek rendelkezései a Jerseyből az Egyesült Királyságba irányuló kivitelt érintik, nem szükséges külön megválaszolni az első kérdést. Magától értetődőnek tűnik ugyanis az, hogy ez az értelmezés az irányadó attól függetlenül, hogy az így exportált árut közvetlenül vagy adott esetben egy másik tagállamban található kikötőn keresztül szállítják-e az Egyesült Királyságba.

A költségekről

- 87 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az EK 29. cikknek és a Dán Királyság, Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága csatlakozásának feltételeiről és a szerződések kiigazításáról szóló okmányához csatolt, a Csatorna-szigetokről és a Man-szigetről szóló 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban vitatotthoz hasonló szabályozás, amely:

— egyrésztől szankciók terhe mellett megtiltja a jerseyi termelők számára, hogy az Egyesült Királyság piacára szánt burgonyájukat kivitelre felajánlják vagy exportálják, ha ezeket a termelőket a Jersey Potato Export Marketing Boardhoz hasonló szervezet nem vette nyilvántartásba, és nem kötöttek ez utóbbival olyan értékesítési szerződést, amely meghatározza többek között e termény kivitelére tekintettel a termesztésre hasznosítandó termőterületeket, valamint az általuk felhatalmazott felvásárló személyazonosságát, valamint

— másrészt – szintén szankciók terhe mellett – megtiltja az értékesítési szervezetek számára ilyen exporttevékenység folytatását abban az esetben, ha nem kötöttek ugyanezzel a szervezettel olyan ügyviteli megállapodást, amely különösen azon eladók személyazonosságát határozza meg, akiknél a beszerzéseiket intézhetik.

- 2) Az EK 23. és az EK 25. cikknek és a 3. sz. jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezéseit együttesen úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban vitatotthoz hasonló szabályozás, amely a Jersey Potato Export Marketing Boardhoz hasonló szervezetet arra hatalmazza fel, hogy a jerseyi burgonyatermelőkre olyan járulékot vessen ki, amelynek összege az érintett személyek által megtermelt és az Egyesült Királyságba exportált burgonya mennyiségéhez igazodik.
- 3) Az ugyanilyen feltételek mellett beszedett járulék, amelynek összegét azonban az ilyen szervezet az érintett személyek által burgonyatermesztésre hasznosított termőterület nagysága alapján határozza meg, annyiban ellentétes a közösségi joggal, amennyiben az ebből eredő bevételek az említett szervezet által végzett, az EK 29. cikket sértő tevékenységek finanszírozására szolgálnak.

Aláírások